

Delavska PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Občni zbor Jugoslovanske strokovne zveze v Ljubljani

Manifestacija delavske zavednosti

Govor tov. predsednika Srečka Žumra

Ob usodnih dnevih

Letošnji občni zbor Jugoslovanske strokovne zveze se vrši v enem najbolj kritičnih let od njenega obstoja do današnjega dne. Evropa preživlja težke dni, navidez sicer gospodarskega in političnega značaja, v resnici pa predvsem duhovnega značaja. Današnji človek se je v vsem svojem življenju tako oddaljil od osnovnih načel mirnega in poštenega življenja, da ne najde več poti nazaj, ampak gre neizbežno po začrtanih kolesnicah naprej ali v novo življenje ali pa v propast. Duhovna razdvojenost v današnjem človeškem rodu je tako velika, da mora končno odločiti orožje, in šele ko bo to skrajno sredstvo izpregovorilo svojo zadnjo besedo, se bo težko preizkušen človek zopet obrnil k samemu sebi in našel, kar je z orožjem v roki zastoj iskal. Vedeti moramo, da v današnji človeški duhovni krizi orožje in sila ne moreta končno odločiti o porazu ali zmagi ene ali druge ali tretje miselnosti, ki danes majejo usodo človeka v njenih temeljih, ampak moreta biti samo sredstvo, oziroma povod, da človek spozna ponovno samega sebe, svoj namen in cilj, da preokrene svoja dosedanja napačna pota in zaživi ponovno pot, ki mu bo sigurno poročilo novega procvita in srečnejših dni. Zalostna resnica je, da je moralo človeštvo skozi vsa stoletja in tisočletja šele v trpljenju spoznavati svoja zgrešena pota in uravnavati svoje življenje v smeri, ki so mu bile podane ob njegovem stvarjenju. Neštete revolucije in dolgotrajne vojne so sicer spreminjale zunanjo podobo sveta, vendarle so končno imeli predvsem vpliv na duhovno orientiranost človeka.

Vzroki današnjega trpljenja

Zlo današnje duhovne razdvojenosti in vseh njenih težkih posledic je v materialističnem duhu, ki je tako rekoč osvojil vso človeško družbo. Moderni kapitalistično gospodarski ustroj, ki danes kakor železen stroj uravnava vse človeško, družabno in politično življenje, je le njuna posledica in realizacija človeške duhovne usmerjenosti. Če se danes delovni človek mora boriti za svoj gospodarski obstoj, za najnujnejše, kar sploh potrebuje za preživljanje, je to znak le, da mu družba, njeno vodstvo in njen sistem gospodarstva tega prostovoljno niti ne priznava. Vse to pa kaže do čela zgrešeno pot in popolu razkroj družbe, ki kot taka ni nič več zmožna mirnega življenja, ampak nujno kliče k ozdravljenju svojih življenjskih osnovnih načel.

Materializem — kapitalizem

Po tej poti pridemo do dveh pojmov o človeku, ki si nujno stojita nasproti.

Materialistični nazor pozna človeka le kot silo in sredstvo, ki je nujno na razpolago gospodarsko močnejšemu. Lahko ga izkorišča po svoji mili volji, ne da bi čutil do njega kake moralne obveznosti. Kadar ga potrebuje, ga najame; v nasprotnem slučaju ga zopet odpusti ali pa zamenja po potrebi. Tako imenovani gospodarski red sam na sebi odloča o usodi delovnega človeka. Posamezni delodajalci so tu le izvrševalci kapitalističnega družabnega reda in morajo kot taki nujno slediti le zahtevam in potrebam gospodarskega življenja. Zato je danes tolika brezposelnost, tolika revščina med delovnim ljudstvom, zato njegovo gospodarsko in moralno propadanje. Materializem zanika v svojem praktičnem udejstvanju človekovo osebnost, zanika njegovo dostojanstvo, njegovo pravico in pozna le njegovo duhovno in gospodarsko odvisnost in njegovo dolžnost, da služi in hlapčuje.

Krščanski nazor

Ostro stoji materialističnemu pojmovanju človeka nasproti krščanski svetovni nazor. Krščanstvo vidi v človeku dostojanstvo božje, ki ima že po rojstvu polno pravico do življenja, ki si sicer po božjih besedah služi v potu svojega obraza kruh, vendar pa ni tukaj zato, da bi trpel kakršno koli od sočloveka povzročeno pomanjkanje. Ta pravica do človeka vrednega življenja je v krščanstvu tako velika, da pusti človeku polno svobodo, da si to pravico tudi pridobi, ako mu jo družba ne daje. Krščanski svetovni nazor podreja gospodarstvo potrebam človeka in mora le služiti človeku v njegovo korist, ne pa človek gospodarstvu. Ako gospodarska tehnika napreduje in uvaja nove stroje, mora ta napredek zopet koristiti človeku z zmanjšanjem njegovega truda, ne pa da stroj zaposluje le gotovo število ljudi in jih uničuje do skrajnosti, ostale pa meče na cesto v brezposelnost. Ves tehnični napredek v gospodarstvu je produkt duhovnega napred-

ka in je torej last vse družbe, tako da koristi splošnosti in ne le po kakem kapitalističnem vzorcu poedincem v škodo človeštva. Človek mora imeti na razpolago vse zmožnosti do kulturnega napredka, imeti mora potrebna sredstva za dostojno preživljanje, imeti mora možnost, da vrši svojo dolžnost do družine ne glede na njeno število, imeti mora sredstva v primeru bolezni, nezgode in starosti. To se pravi, da morajo imeti starši vso možnost, da otroku nudijo potrebno, da more on, ko doraste, samostojno vršiti svoje dolžnosti do družbe, da mu ona za delo daje toliko, da mu ničesar ne manjka pri vseh njegovih dolžnostih, ki jih ima zopet do eventualne družine in družbe. Ko delavec za delo obnemore, mu mora družba zopet vračati, da dostojno preživi svoja stara leta. To je smisel in namen človeka po krščanskem načelu. Kadar bo družba tako urejena, bo to res krščanska družba. In taki družbi, v kateri se počuti vsak delovni človek res človeka z vsemi pravicami in dolžnostmi, je šele zagotovljeno blagostanje, vsestranski duhovni in gospodarski napredek.

Naša pot je krščanska

Taka družba je ideal in cilj našega krščanskega socialističnega delavskega gibanja. Tako družbo je imel pred očmi papež Leon XIII., ko je pisal svojo socialno okrožnico, prav tako Pij XI. ob svoji »Quadragesimo anno«, prav isto pa tudi naš ustanovitelj pokojni dr. Janez Ev. Krek. Tako načelo v družbi je prav tako podlaga našemu gibanju, ki mu je ostalo zvesto vseh 46 let svojega obstoja. V času, v katerem živimo, je zmagoval materialistični nazor o človeku in spodril krščanskega prav iz slehernega javnega, zasebnega, gospodarskega, socialnega in kulturnega podviga. Zastoj je bil pisan »Rerum novarum«, zastoj »Quadragesimo anno«. Človek je šel mimo njemu na dnevi red svojega življenja. Omenjal ju je sicer kot »res novae«, govoril o njiju, toda življenje je teklo

svojo pot naprej brez najmanjše spremembe v svojem krogotoku.

In v takem položaju se nahaja danes naša Jugoslovanska strokovna zveza. Kakršen je odnos današnje družbe do krščanskega pojmovanja delovnega človeka, tako je razmerje do JSZ. Če družba v delovnem človeku ne vidi človeka v njegovem bistvu, z vsemi njegovimi pravicami in v vsem dostojanstvu, ter ga zaradi tega usporeja med surovo delovno silo, moramo vedeti, da ni krščanska, ker so ji krščanska načela o človeku in družbi le španska vas. Da pa je taki družbi krščanska delavska strokovna organizacija, ki hoče biti v svojem delu in udejstvanju svobodna in neodvisna, da nemoteno lahko vrši svoje velike dolžnosti, neprijetna in zaradi svojih krščanskih načel še prav posebno nezaželen pojav, je povsem razumljivo.

Delavstvu pravo mesto!

Naše delavstvo je, zavedajoč se v polni meri varnosti svojega udejstvanja na socialnem polju, zahtevalo vsikdar pred vojno in po vojni popolno priznanje in svobodo svojemu gibanju tako v strokovnem delu, kakor tudi tam, kjer je prihajalo do izraza udejstvanje slovenskega katoliškega človeka v javnih vprašanjih, to je v političnem življenju. S to svojo stalno zahtevo, ki jo je večkrat podajalo na merodajnih mestih, je krščansko socialistično delavstvo hotelo, da se uveljavi tako v slovenskem delavskem gibanju, prav tako pa tudi v političnem življenju, v tako zvani slovenski katoliški skupnosti, kot močan činitelj. Hotelo je postati v delavskem gibanju zdrav in pozitiven sodelavec, v katoliški skupnosti pa po Krekovih smernicah čuvar demokracije zdravega socialnega preporoda in napredka. Naše delavstvo je hotelo sodelovati po svoji, v širši skupnosti pravično razdeljenih in prosto izvoljenih zastopnikih, na vseh forumih javnega življenja. To udejstvanje bi vršilo delavstvo kot samostojen faktor v gospodarskih in socialnih vprašanjih, odvisen od naše organizacijske skupnosti. V kulturnih in verskih vprašanjih pa, kjer gre za bistvena načela krščanske ideje, bi bilo po naše gibanje podrejeno skupnim smernicam slovenske katoliške skupnosti, ki bi kot enota nastopala v obrambo katoliških načel v javnem in zasebnem življenju.

To naše načelo je pri merodajnih ljudeh leta 1931. nalezelo na odpor. Ti so si predstavljali slovensko politično skupnost po takratnih tujih vzorcih političnih strank, kjer mora biti vsaka stanovska skupnost absolutno podrejena najvišjemu strankinemu forumu, ki pa ne pozna nobene direktne odgovornosti proti stanovskim korporacijam v svojem okviru.

Novo načelstvo JSZ

Na prvi redni seji načelstva JSZ, ki se je vršila v ponedeljek ob 8. zvečer, se je konstituiral odbor JSZ takole:

Predsednik Žumer Srečko, tipograf, Ljubljana, Poljanska cesta 10.

I. podpredsednik Jože Gostinčar, minister v p., Vižmarje pri Ljubljani.

II. podpredsednik Štibilj Gašper, mizarski pomočnik, Medno 35.

Načelstveni tajnik Fajfar Tone, tipograf, Ljubljana, Emonska cesta 2.

Blagajnik Velkovich Franc, zastopnik Vzajemne zavarovalnice, Vrhovci, p. Dobrova.

Gospodar Savene Franc, delovodja, Ljubljana, Rožna dolina, Cesta V., štev. 5.

Odbornik Škofie Ciril, strojnik, Jarše 19, p. Domžale.

Odbornik Pire Tone, delavec, Škofja Loka, Spodnji trg 29.

